

- a) w I instancji urząd wojewódzki (wydział aprowizacji i handlu), a w miastach Warszawie i Łodzi zarząd miejski,
- b) w II instancji Ministerstwo Apropowizacji i Handlu.

3. Osoby ubiegające się o koncesję (ust. 1) wnoszą podania do właściwych starostw — (referat aprowizacji i handlu), a w miastach wydzielonych z powiatów do zarządów tych miast, które, po zasięgnięciu opinii o petencie właściwej terenowej rady narodowej i związku zawodowego pracowników branżowych przesyłają akta sprawy wraz ze swoją opinią urzędowi wojewódzkim (wydział aprowizacji i handlu); w Warszawie i Łodzi ubiegający się o koncesję wnoszą podania do zarządów miejskich tych miast.

4. Do opiniowania podań o koncesje na prowadzenie przemysłu gastronomicznego, wnoszonych przez osoby wymienione w ust. 1, powołają wojewodowie, a w miastach Warszawie i Łodzi — prezydenci tych miast — komisje opiniodawcze w składzie następującym:

- a) delegat urzędu wojewódzkiego, a w miastach Warszawie i Łodzi — zarządu miejskiego — jako przewodniczący,
- b) przedstawiciel wojewódzkiej rady narodowej,
- c) przedstawiciel komisji okręgowej związków zawodowych,
- d) przedstawiciel okręgu związku rewizyjnego Spółdzielni R. P. — do opiniowania podań spółdzielni,
- e) przedstawiciel właściwej izby przemysłowo-handlowej.

5. Przy udzielaniu koncesji na prowadzenie przedsiębiorstw gastronomicznych osobom, wymienionym w ust. 1, powinny być uwzględnione przedsiębiorstwa, które są nienagannie prowadzone, przy czym w tym przypadku nie obowiązuje kolejność pierwszeństwa uchwalona w § 12.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Apropowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

84

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lutego 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r.
o wykonaniu ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 68 § 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 62 ustęp (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Do składania zeznań do wymiaru podatku obrotowego za rok podatkowy (kalendarzowy) 1945 obowiązane są wszystkie osoby fizyczne, prawne i spadki wakujące (nieobjęte), które w roku 1945 wykonały świadczenia podlegające podatkowi obrotowemu, bez względu na sumę osiągniętego obrotu”;

2) w § 63 ustęp (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1946 (za rok kalendarzowy 1945 bądź operacyjny lub gospodarczy 1944/45) obowiązane są:

A. bez względu na wysokość osiągniętego dochodu lub poniesione straty:

a) osoby prawne,

b) osoby fizyczne oraz spadki wakujące (nieobjęte), prowadzące księgi (handlowe, handlowe uproszczone lub gospodarcze);

B. w razie osiągnięcia dochodu podlegającego podatkowi dochodowemu (art. 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym — Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte), nie prowadzące ksiąg (handlowych, handlowych uproszczonych lub gospodarczych) z wyjątkiem osób i spadków, których dochód płynie wyłącznie z gospodarstw rolnych:

a) o obszarze poniżej 15 ha użytkowego gruntu, położonych w odległości ponad 5 km od granicy miast z ludnością powyżej 100.000,

b) bez względu na obszar użytkowego gruntu i położenie — jeżeli w roku 1945 wykonały w całości obowiązek świadczeń rzeczowych”;

3) w § 63 ustęp (2) skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski